

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 18.07.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 18.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **275** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.203 и следващите от АПК.

Делото е образувано по искова молба на Н. И. С. с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], ет. 4, ап.7, чрез адв А. от САК, с която са предявени против Българска народна банка обективно съединени осъдителни искове за:

- 1) сумата от 3 486 012,82 евро, от които 2 600 000 евро за главница и 886 012,82 евро за законна лихва за забава за периода 21.06.2014г. до датата на завеждане на иска - 30.10.2017г., представляващи претърпени имуществени вреди като последица от неприлагане на чл.3 от Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19.05.1998г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа, чл.63 от ДФЕС и чл.119, ал.3, т.1 ЗКИ,
- 2) законната лихва за забава от подаване на исковата молба – 30.10.2017г. до изплащането на сумата, представляваща обезщетение за реално претърпени вреди.
- 3) Направените за водене на делото разноски .

Основания на исковете, посочени в исковата молба

Ищецът по силата на сключен на 11.02.2011 г. с [фирма] рамков договор за платежни услуги за потребители- физически лица и анекс към него № 67255 от същата дата, открил спестовен влог с номер на сметка BG68 KОРP92204434001801 в евро, по която към 20.06.2014г. била налична сумата 2 833 280.89 евро.

На 20.06.2014г. в клон на банката в [населено място] направил паричен превод към чужбина в чуждестранна валута със средства от спестовния влог към негова лична сметка в размер на 2 600 000 евро при банка Н. С. I. № 016, съгласно вал.превод Реф.32/04/00108356. Платежното нареждане било прието, обработено и осчетоводено, но след изтичане на стандартните срокове за такъв тип преводи наредената сума не постъпила по сметката му в чуждестранната банка.

С решение № 73/20.06.2014г. УС на БНБ поставил [фирма] под специален надзор поради опасност от неплатежоспособност, като със същото назначени квестори и спрямо изпълнението на всички задължения на банката с ограничаване дейността ѝ. С решение № 138/06.11.2014г. БНБ отнела лиценза на [фирма], а впоследствие с влязло в сила съдебно решение № 664/22.04.2015г. по т.д.№ 7549/2014г. по описа на СГС спрямо нея е открито производство по несъстоятелност с начална дата на неплатежоспособността 20.06.2014г.

Ищецът твърди, че със Заповед № К-21/3-1220/25.06.2014г. на назначените квестори да е било извършено анулиране със задна дата на разрешени платежни операции, която, макар и издадена в изпълнение на решенията на БНБ, противоречи на чл.119, ал.3, т.1 ЗКИ /в редакцията към 2011 г./ разрешаваща изпълнението на задължения, възникнали от платежни нареждания, приети за сетълмент от банката преди поставянето ѝ под специален надзор. В тази връзка поддържа, че издаването ѝ е извън правомощията на квесторите, съответно е нищожна и не е породила правно действие.

Позовава се на чл.8, ал.5 З., която разпоредба изрично изключва обратното действие на отнемането на лиценза на банката върху правата и задълженията ѝ, произтичащи или свързани с участието ѝ в платежната система преди момента на отнемането, поради което липсва правно основание за придаване на обратно действие на акта на квесторите.

Ищецът се позовава и на норми от Директива 98/26/ЕО на ЕП и на Съвета от 19.05.1998г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа, според които правилата за окончателност на нетирането не трябва да пречат на проверката на системите преди осъществяване на нетирането дали нарежданията, влезли в системата, съответстват на правилата на тази система и позволяват сетълмента на тази система да се осъществи.

Конкретно се позовава на чл.3 от тази директива, който предвижда, че нарежданията за превод и нетирането произвеждат правно действие дори и в случай на процедура по несъстоятелност спрямо участник и са задължителни за трети страни при условие, че нарежданията за превод са влезли в системата преди откриване на процедура по несъстоятелност. Закон, наредба, разпоредба или практика относно анулирането на договори и сделки, сключени преди момента на откриване на процедура по несъстоятелност според дефиницията на чл.6,§1, не водят до отмяна на нетирането. Според чл.5 нареждането за превод не може да бъде отменено от участник в системата, нито от трета страна от момента, определен от правилата на тази система, а според чл.7 процедурите по несъстоятелност нямат обратно действие върху правата и задълженията на участниците, произтичащи от или във връзка с тяхното участие в системата преди момента на откриване на такава процедура, както е определено в чл.6, §1. Нормите на тази директива са транспонирани в Закона за платежните услуги и платежните системи /от 2009г., отм. ДВ бр. 20/06.03.2018г./ и в частност чл.78д, според който нарежданията за превод и нетирането пораждаат правно действие и имат задължителна сила за трети лица, дори и в случай на оздравителни мерки или прекратителни процедури спрямо участник в система с окончателност на сетълмента, при условие че нарежданията за превод са въведени в системата преди момента на налагане на оздравителни мерки или откриване на прекратителна процедура по чл.78г, ал.2. Това правило се прилагало и при оздравителни мерки или прекратителна процедура срещу участник в система с окончателност на сетълмента или в оперативно

съвместима система или при оздравителни мерки или прекратителна процедура срещу системния оператор на оперативно съвместима система, който не е участник.

Във връзка с горното ищецът поддържа, че наредената от него платежна операция на 20.06.2014г. за сумата от 2 600 000 евро е била основана на сключения рамков договор и приета за сетълмент от банката, поради което е следвало да бъде изпълнена независимо от поставянето в същия ден на „К.“ под специален надзор, доколкото се явявала разрешена по смисъла на чл.119, ал.3, т.1 ЗКИ.

Неизпълнението ѝ е по причина разпореденото от БНБ преустановяване всички задължения на банката и конкретно изпълнението на вече приети и обработени платежни нареждания чрез анулирането им със задна дата от назначените квестори в нарушение на посочената правна норма и регламентираните в европейското законодателство правила. От това ищецът е претърпял вреди съизмерими с посочената сума и обезщетение за забава по чл.86 ЗЗД, отговорността за чието репарирание твърди да е възникнала за ответника Българска народна банка.

В ход по същество и в писмена защита по делото ищецът претендира основателност на исковете, на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, като иска ответникът – БНБ да бъде осъден за претендираната сума – 3 486 012,82 лв. , включващи главница и лихва до датата на завеждане на иска, и, описани по-горе, както и законната лихва от датата на завеждане на исквата молба до изплащане на сумата за обезщетението за претърпени вреди.

Исковата молба е уточнена в допълнителна искова молба. С молба- уточнение от 28.05.2020г. ищецът изпълнява указания на съда да посочи кои са незаконосъобразните актове, действия и бездействия, от които претендира вредите, дали иска тяхната отмяна, от кой /кои органи са осъществени. В последната молба се позовава на правомощията на БНБ по чл.2, ал.6 ЗБНБ дза защита интересите на вложителите, на компетентността на БНБ по чл.4, пар.1, т.40 от Регламент (ЕС) №575/2013г., които определя като властнически спрямо банките. БНБ не е изпълнил задължението си по Регламент 575/2013, чрез следните действия на БНБ:

-Решение от 06.11.2014г. за отнемане на разрешението за увеличение на капитала от втори ред,

-указанията в Решение от 31.07.2014г. за обезценки на кредитните експозиции,

-решението от 06.11.2014г. за отнемане на лиценза на К. за банкова дейност, взето въз основа на доклад който не съответствал на Международните одиторски стандарти.

-Указания на БНБ за оценките на активите и задбалансовите позиции на К.

Които съставлявали и действия в нарушение на чл.120 от ДФЕС, чл.3 от ДЕС, чл.24 от Регламент (ЕС) №5754/ 2013 и на Международен счетоводен стандарт 39, оценките следвало да бъдат извършени към 30.06.2014г. –

Конкретно на ,

В писмената защита в обобщение се излагат следните твърдения: 1)БНБ е надлежен ответник, на основание правомощията ѝ за защита на вложителите. 2)Действията и бездействията на БНБ нарушавали пряко чл.63 ДФЕС и на Регламент (ЕС) 575/2013, Директива 2006/48/ЕО, Директива 2006/49/ЕО, както и чл.5, ал.2 и ал.4; чл.7 и чл. 17, ал.1 и ал.3 от Конституцията, Европейската конвенция за правата на човека и Хартата на свободите в Европейския съюз. Обсъдена е подробно съдебната практика на Съда на ЕС и Съда по правата на човека по въпроси за допустимото ограничаване на правата на собственост от държавите -членки. Претендира се основателност на исковите претенции.

ОТВЕТНИКЪТ изразява становище за недопустимост на исковете, като предявени против ненадлежен ответник, както и тяхната неоснователност по съображения подробно изложени в подадения писмен отговор. Пред съда, в ход по същество и в подробна писмена защита, чрез адвокати Д. и Д., се поддържат всички възражения за неоснователност. Претендира, че платежното нареждане и нареждане за превод са две отделни легални понятия, които се съдържали в действията към процесния момент ЗПУПС., като се позовава на дефиницията по пар.1, т.19 от ДР на ЗПУПС на платежно нареждане и по т.12 от същата разпоредба за "нареждане за превод". Платежното нареждане в случая представлявало разпореждане от ищеца до К. за извършването на платежна операция, касае единствено отношения между ищеца и банката. Нарездането за превод представлява нареждане на участник - търговска банка, към системата за окончателност на сетълмента, което нареждане винаги се въвеждало в съответната платежна система. В случая БНБ оперира системата за валутни преводи TARGET 2 BNB. Видно било от писмата на трите национални банки, опериращи с тази система, представени с молба по делото от 03.02.2021г., заключенията на приетото основно експертно заключение и двете допълнителни експертни заключения към него, както и документите от досието на превода, липсвало нареждане за превод от К. към платежната система TARGET 2 BNB във връзка с процесния валутен превод.

Също ответникът изтъква съображение, че процесният случай се отнася до международен валутен превод с адресат кредитна институция извън ЕС - банка Н. К., който се изпълнявал чрез кореспондентско банкиране на договорна основа между търговските банки. БНБ няма дори хипотетично касателство към тези отношения.

Поради изложеното липсвали S. съобщения по досието на превода за неговото въвеждане и евентуално за неговото отхвърляне от платежната система TARGET 2 BNB. Твърди се в писмената защита, че третото лице К. представя писмени доказателства и подвеждащо заявява, че "Платежното нареждане е прието то банков служител и е въведено в системата на банката за изпълнение чрез платежната система TARGET 2" - - заявено първоначално в писмо от 25.09.2020г. и последващо в писмо от 15.10.2020г. Подвеждащите твърдения на К. се опровергавали изцяло от доказателствата.

Също в писмената защита от адвокатите на ответника се твърди, че К. не представя никакви доказателства, че е излъчено S. съобщение към системата TARGET 2, чрез което да бъде въведено нареждането за превод.

Също в защитата са изложени съображения за използването и значението на S. съобщенията. S. е Общество за световни междубанкови далекосъобщения, а S. съобщенията представлявали сигурна телекомуникационна система, чрез която банките комуникират помежду си относно различните видове финансови операции, самите S. съобщения не прехвърлят средства, но те неизменно съпътствали банковите операции на участниците в S. и са доказателство за обменена между търговските банки информация, включително и изпратените нареждания за превод. Посочва се, че има два вида S. съобщения - тез-и, които се предават между потребителите на системата S. (търговски банки) и системни съобщения - те се предават между потребителите и самата система при извършването на определени действия и са доказателство за тяхното извършване. Не се посочва пример за такова съобщение, но се твърди, че именно тези съобщения са били предмет на доказателственото искане по

реда на чл.192 ГПК, но видно било от отговора на К. и събрания доказателствен материал, такива съобщения не съществуват и не са извършвани. В настоящия случай ищецът не представил доказателства за съществуването на нито един от двата вида съобщения. По този въпрос се позовава и на заключението на вещото лице Т. П. от дата 06.11.2020г. стр.27 от делото,конкретно т.52.2.2, на допълнителното заключение от вещото лице П. от дата 08.02.2021г. - ст. 6 от заключението, по подзадача 2 и на второто допълнително заключение от вещите лица П. и Т. от 04.11.2021г. - стр.8, т.9.1. - 9.4. Позовава се на Решение №13190/23.10.2020г. по адм.д. 9548/2019г. на ВАС.

Позовава се на правилото на чл.78д, ал.1 и ал.2 ЗПУПС - нарежданията за превод пораждаат правно действие и имат задължителна сила само при условие , че са въведени в системата преди налагане на оздравителни мерки или откриването на на процедура по несъстоятелност. В случая К. АД изобщо не била въвела нареждането за превод, а е уведомила БНБ за липсата на ликвидност и на достатъчност на средствата в платежните системи в лева и в евро за изпълняване на получените в банката платежни нареждания - уведомления с вх. № БНБ -77699 /20.06.2014г. и с №БНБ - 7778/20.06.2014г.

Изложени са и съображения, че ответникът не носи отговорност за действията на К. - А. (н) доколкото последните не били орган на БНБ и носели отговорност за действията си на самостоятелно основания. Актът , с който УС на БНБ назначава квесторите, не представлява възлагане, не води до възникване на мандатни правоотношения между БНБ и квесторите, и съответно не може да бъде основание БНБ да отговаря за действия на квесторите. Квесторите не били в трудови или служебни отношения, нито са длъжностни лица на БНБ, в този смисъл се позовава се на Решение №7872/30.06.2021г. по адм.д. 9734/2018г. на ВАС.

Също ответникът претендира неоснователност на твърденията на ищеца, че е налице нарушение на правото на ЕС от ответника във връзка с поставянето на К. под специален надзор, тоест, че е имало възможност да не бъде ограничена дейността на търговската банка и същата да продължи да предоставя платежни услуги на своите клиенти. Претендира, че поставянето на К. под специален надзор с Решение № 73/20.06.2014г. на УС на БНБ, съставлява прилагане на мерки за оздравяване, които са предвидени в съображение 7 и 27 от Преамбюла на Директива 2001/24/ЕО. Поради липсата на ликвидни средства К. сама е уведомила БНБ с двете писма от 20.06.2022г., че е преустановила всички разплащания и всички банкови операции поради липсата на ликвидност за изпълнение на наредените плащания.

Видно било от приложените множество доказателства по делото, включително приложенията към Протокол 11 от заседанието от 20.06.2014г., че обективното финансово състояние на К. АД - поради засилено теглене на средства в брой и чрез преводни нареждания в периода 12.06.-20.06.2014г. е обусловило поставянето на банката под специален надзор. Изтъква, че ако не са предприети действията за поставяне на банката под специален надзор,и ако бъде позволено при липсата на ликвидност да се извършват кредитни преводи от клиенти на банката, би довело до разпростиране на системния риск от неплатежоспособността на кредитната институция и към други кредитни институции до степен, която би застрашила и дейността на последните със сходни последици.По този начин би се застрашила банковата и финансовата сигурност на цялата държава.

На следващо място ответникът претендира, че липсвала причинна връзка между твърдяното нарушение вреди. Наложена оздравителна мярка не е засегнала

неотменимостта на международен валутен преводна ищеца, тъй като валутният превод не е бил подаден от К. за изпълнение към системата за окончателност на сетълмента. по смисъла на чл.3, параграф 1, първо изречение на Директива 98/26/ЕО. преди момента на налагане на оздравителните мерки.

Ответникът също твърди, че не се установило по делото настъпването на реално претърпяна от ищеца вреда. Претендира, че ищецът се е разпоредил със своето вземане в размер на 2 550 000 евро по договор за прехвърляне - цесия, което се установявало от приложения по делото списък по чл.62, ал.12, т.3 от ЗКИ. В качеството си на вложител ищецът получил гарантирания размер на влога си - 196 000 лв. по реда на чл.4, ал.1 от закон за гарантиране на влоговете в банките. В списъка на приетите вземания на ред 4796, стр.83 се установява, че е включено вземането на ищеца към К. АД в размер на остатък от 11 01800 лв. след извършената цесия и плащането на гарантирания размер на влога. Позова се и на частичните сметки за разпределение на суми, съответно за 1245,20лв., за 954,22 лв.и 562,72 лв. по първата , втората и четвъртата частични сметки .

От представените с отговора на исковата молба доказателства се установявало, че ищецът се е разпоредил с вземането си и следователно, липсвало увреждане. По представените доказателства - съдебни актове - Решение № 50/08.01.2020г. на СГС, Решение № 11640/08.04.2020г. на САС и Определение №60557/20.10.2021г. на ВКС не водели до различен извод. Ищецът потвърдил в молбата си от 15.11.2021г., че към момента не е кредитор на К.. От тези обстоятелства счита, че не е легитимиран да претендира вреди по реда на ЗОДОВ срещу БНБ във връзка с цедираното вземане ,като отношенията му с [фирма] , следвало да се уредят на плоскостта на облигационното право.

Прокурорът представи заключение за неоснователност на исковите претенции.

Административен съд София град, Първо отделение, 12 състав, като съобрази наведените основания на исковите претенции, както и направените възражения от ответника, по основния спорен въпрос за неотменимост на сетълмента на процесното платежно нареждане, съобрази следното:

По т.22 от констативната част изслушаното заключение на вещото лице П. всъщност не са направени конкретни установявания, а само предположения по какъв начин е следвало да бъде изпълнено платежното нареждане. Поставеният въпрос е "Чрез коя банка, доставчик на платежни услуги или посредник е нареден превода и ако не е нареден как е трябвало да бъде изпълнен". Вещото лице е посочило, че при нормални условия са възможни два варианта чрез Т. 2 и чрез системата за международен паричен обмен. Вещото лице също така е посочило, че в кориците на делото няма документи , от които да е видно кои кореспондентски банки с каква ликвидност разполага КТБАД, поради което нямало как да установи през коя банка кореспондент евентуално би могло да се нареди превода. лист 616/на гърба от делото.

Също Н. В. С. СА и въобще което и да е подразделение на Н. В. Pls във

Великобритания, където е централата на финансовата група, не фигурира в списъка на кореспондентските банки. Този извод е неверен, тъй като по делото са приети списъци, според които Н. В. У. със седалище в Ню Й. е посочена по т. 7, II. Стратегически банки кореспонденти, към които К. АД има определен лимит, от своя страна част от група А на банките "Основни кореспонденти- български и чуждестранни банки, при които К. има разкрити разплащателни сметки и с които развива или предстои да развива стратегическо партньорство - представен на лист 316 от делото.

Както посочва ответникът в писмената защита, обсъдена по-горе, директорът "Оперативни дейности" при К. в писмо на л. 257 от делото заявява, че платежното нареждане е прието и въведено в системата TARGET 2 за изпълнение. Същото е потвърдено и в изявлението на същото лице на лист 376 от делото, като е посочено отново, че почесното нареждане е прието от банков служител и е въведено в системата на банката за изпълнение чрез платежната система TARGET 2 съгласно Инструкция за осъществяване на валутните разплащания, Глава четвърта "Обработка на презгранични преводи", раздел I Преводи, издадени от Корпоративна търговска банка АД" - чл.22, т.3.2. Също се твърди, че е изпратена заявка за сетълмент от банката, но преводът е отхвърлен поради преустановяването на всички дейности.

Видно от приложението към второто допълнително заключение, конкретно приложенията към него за досието на превода, но без детайли, конкретно на лист 686 от делото е видно, че на дата 20.06.2014г. в 11:24:10 часа, има следните съобщения:

„S. на получателя MT103“

"Референция на банката на получателя: Тип на S. съобщението :MT103". Съдът като направи справка в стандартите за S. съобщенията установи, че MT103 е стандартизирано S. съобщение за плащане, използвано специално за трансгранични/международни банков преводи. S. съобщения MT103 се приемат в световен мащаб като доказателства за плащане и включват всички подробности за плащането като дата, сума, валута, подател и получател. Също чрез съобщенията MT103 се проследява път на плащане между банките. Всички банки и финансови институции, които извършват плащания чрез S., имат MT103 за всяко плащане.

Първата цифра (1) представлява категорията. Категорията, обозначена с 1, е плащания и чекове на клиенти. Втората цифра (0) представлява група свързани части в жизнения цикъл на транзакцията. Групата, обозначена с 0, е трансфер на финансова институция. Третата цифра (3) е типът, който обозначава конкретното съобщение. Има няколко вида съобщения в категориите. Типът, представен с 3, е известие. Съобщението MT103 се счита за „Превод на кредит за един клиент“/ „Single Customer Credit T.“ и се използва за „инструктиране за превод на средства“ „ / “Instructs a funds transfer“.

Също видно от данните, то досието, се съдържа част "Допълнителна информация" с опции за : "К. номер на банката кореспондент на наредителя, S. код на банката кореспондент на наредителя: К. номер на банката кореспондент на получателя, SWIFTна банката кореспондент на получателя: К. номер на банката посредник: За SWIFTопция на банката посредник е

посочено "D", Име и адрес на банката посредник: също няма данни.

Съществуването на референция към банката на получателя: с тип на S. съобщението: „MT103“, е в полза на тезата на директора на Оперативни дейности на К. Х. Д.. Без обаче да има подробностите за S. съобщението MT103, не може да се формира извод, на какъв етап е и, че е било възможно да бъде изпълнено платежното нареждане, но само по причина наложените надзорни мерки от БНБ не е изпълнено. За да се приеме или отрече това твърдение, следва да са ясни всички данни на посоченото съобщение, в това число и чрез коя кореспондентска банка е следвало да се извърши, какви са били договореностите и другите обстоятелства във връзка с изпълнението на превода.

Изясняването на данните относно въпросното посочените въпроси S. съобщението: „MT103“, за процесното платежно нареждане, има връзка с основанията на иска, свързани с прекомерност на наложените ограничения спрямо К. от БНБ, в това число и когато преводът е следвало да се извърши чрез кореспондентска банка на договорна основа.

В исковата молба се твърди, че единствената причина процесният паричен превод да не бъде изпълнен е поставянето на К. АД под специален надзор съгласно Решение № 73/20.06.2014г., с което е упражнен най-строгий режим на специален надзор според ищеца. Съгласно задължителната съдебна практика в казус като процесния - Решение на дата 25.03.2021г., по преюдициално дело C-501/18г. на Съда на ЕС, настоящият състав на съда следва да съобрази даденото тълкуване с отговора на четвърти въпрос от диспозитива на решението, а именно:

"4.Член 2, седмо тире от Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 година относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции, с оглед на член 17, параграф 1 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че мярката за временно преустановяване на плащанията, прилагана от национална централна банка спрямо кредитна институция като оздравителна мярка, имаща за цел да запази или възстанови финансовото състояние на тази кредитна институция, съставлява неоправдана и непропорционална намеса в упражняването на правото на собственост на вложителите в посочената кредитна институция, ако не зачита основното съдържание на това право и ако предвид непосредствения риск от финансови загуби, на който вложителите биха били изложени в случай на обявяването на кредитната институция в несъстоятелност, други по-малко обременителни мерки биха позволили постигането на същите резултати, което запитващата юрисдикция следва да провери."

Видно от т.105 и т.106 от мотивите на решението на Съда на ЕС, мерки за временно преустановяване на плащанията са такива по чл.2, седмо тире от Директива 2001/24 и за същите се прилага правото на Съюза по смисъла на чл.51, параграф 1 от Хартата за основните права на ЕС, те трябва да са съобразени с основните права и в частност с правото на собственост, гарантирано по чл.17, пар.1 от Хартата.

По т.109 от мотивите на решението, съдът е указал на националния съд, че следва да провери, дали други по-малко обременителни мерки, като частично преустановяване на плащанията или частично ограничаване на дейността на К., биха постигнали същите резултати. В зависимост от резултата от тази проверка, ще се преценява основателността или не на исковата претенция по делото.

За да извърши проверката по т.109 от решението, следва да бъдат преодолени посочените противоречия и непълноти в доказателствата по делото.

Предвид на изложеното, поради констатираните неточности и необходимостта от допълнителни установявания, относими към основанията на иска, съдът следва постанови отмяна на определенията си за приключване на съдебното дирене, за даване на ход на устните състезания и приключването им, като укаже на страните, че на основание констатираните непълноти и неточности на доказателствата по делото, следва да бъдат ангажирани допълнителни такива.

На основание изложеното и чл.253 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколните си определения от 07.02.2022 г. за приключване на съдебното дирене, даване на ход на устните състезания и приключването им.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото за 28 ноември от 10:30 часа за която дата и час да се призват страните и Прокуратурата.

УКАЗВА на страните, че в съдържащото се в приложението към второто допълнително заключение досието на превода по процесното платежно нареждане, конкретно на лист 686 от делото, не са установени подробните данни за посочените като извършени на дата 20.06.2014г. в 11:24:10 часа, следните съобщения: „S. на получателя МТ103“ "Референция на банката на получателя: Тип на S. съобщението :МТ103", както и данните по другите позиции на съобщението от същата дата и час, от значение за установяване на обстоятелства за кореспондентската банка или система, до която е подадено нареждане за превод от системата на К..

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ НА СТРАНИТЕ да правят искания за събиране на доказателства и да представят такива най-късно в седмичен срок преди датата на съдебното заседание - с писмена молба по делото с препис за другата страна.

Определението не подлежи на обжалване, препис да се изпратят на страните.

Съдия:

